

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06-9481

Chișinău

„22” 11.2018.

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvențării nr. 149/2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1149 din 21 noiembrie 2018.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege nominalizat este Ministerul Economiei și Infrastructurii.

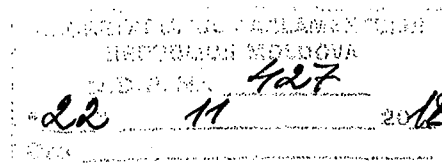
Anexe:

1. Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 26 file și în limba rusă – 28 file);
3. Nota informativă la proiectul de lege (5 file);
4. Sinteza obiecțiilor și propunerilor (45 file);
5. Analiza impactului de reglementare (19 file);
6. Avizul Ministerului Justiției (3 file);
7. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (5 file);
8. Avize și recomandări (39 file).

Secretar general adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Ex.: Silvia Muntean
Tel.: 022250201

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.1149

din 21 noiembrie 2018

Chișinău

**Cu privire la aprobarea proiectului de lege
pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

Contrasemnează:

Ministrul economiei
și infrastructurii

Chiril Gaburici

Ministrul justiției

Victoria Iftodi

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****pentru modificarea Legii insolabilității nr. 149/2012**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea insolabilității nr. 149/2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193-197, art.663) se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2:

La noțiunea „administrator al insolabilității”, după cuvântul „persoană” se completează cu cuvintele „a cărui statut juridic este reglementat prin Legea nr.161/2014 cu privire la administratorii autorizați,”, iar după cuvântul „administrarea” se completează cu cuvântul „activității”;

noțiunea „creditori chirografari” se completează cu cuvântul „reale”;

la noțiunea „incapacitate de plată”, a doua propoziție va avea următorul cuprins: „Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile”;

la noțiunea „insolabilitate”, textul „, constatată prin act judecătoresc de dispoziție” se exclude;

noțiunea „întreprindere în dificultate financiară” se substituie cu noțiunea „debitor în dificultate financiară” cu următorul cuprins:

„debitor în dificultate financiară – debitorul care, deși execută sau este capabilă să execute obligațiile exigibile, are un grad de lichiditate pe termen scurt redus și/sau un grad de îndatorare pe termen lung ridicat, care pot afecta executarea obligațiilor contractuale în raport cu resursele generate din activitatea operațională sau cu resursele atrase prin activitatea financiară”;

se completează cu noțiunea „contract de investire în construcția locuinței” cu următorul cuprins:

„contract de investire în construcția locuinței – act juridic, indiferent de denumirea acestuia, prin care debitorul s-a obligat să construiască sau să asigure construirea și transmiterea în proprietatea cumpărătorului a locuinței, în sensul Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe, iar cumpărătorul s-a obligat să achite prețul contractual și să recepționeze locuința.”.

2. La articolul 6, alineatul (4) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „După ce registrul cauzelor de insolabilitate va deveni funcțional,

publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se va substitui cu publicarea în acest registru.”

3. Articolul 7:

alineatul (1) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „După ce registrul cauzelor de insolvabilitate va deveni funcțional, publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se va substitui cu publicarea în acest registru.”;

alineatul (3) se abrogă.

4. Articolul 8:

la alineatul (1), cuvântul „pronunțării” se substituie cu cuvintele „comunicării”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Recursul nu suspendă executarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvabilitate. La cererea motivată a recurentului, instanța care judecă recursul poate suspenda executarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvabilitate, cu excepția hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.”

5. La articolul 9 alineat unic, cuvintele „în temeiul” se substituie cu cuvintele „pe baza”.

6. La articolul 10, alineatul (1) se completează cu cuvintele „general sau special”.

7. Articolul 16:

alineatul (1):

la litera a), cuvintele „bancare ale debitorului” se substituie cu cuvintele „debitorului, deschise în bănci și alți prestatori de servicii de plată”;

litera f) va avea următorul cuprins:

„f) date despre cererile de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului primite spre examinare de către instanța de judecată sau arbitraj, precum și despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului.”

8. Articolul 17:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) copia de pe actul constitutiv”;

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) situațiile financiare la ultima dată a raportării”;

la litera d), textul „dacă este persoană fizică (întreprinzător individual)” se exclude;

litera g) va avea următorul cuprins:

„g) dovada notificării membrilor (asociațiilor, acționarilor) debitorului sau probe care confirmă imposibilitatea notificării, chiar dacă a fost depus un efort rezonabil”;

se completează cu litera h) cu următorul cuprins:

„h) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă.”

9. La articolul 18, alineatul (2) se abrogă.

10. La articolul 20 alineatul (2):

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, scadența obligațiilor, temeiul intentării procesului de insolvență potrivit art.10, alte documente care justifică cererea creditorului”;

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă, cu excepția cazului în care cererea introductivă a fost depusă de către Serviciul Fiscal de Stat.”

11. La articolul 21 alineatul (6), cifra „10” se substituie cu cifra „20”, iar cuvintele „după caz” se substituie cu cuvintele „în cazul exprimării intenției de a-și restructura activitatea”.

12. Articolul 22:

alineatul (1) se completează cu textul „sau, după caz, art.17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.”;

alineatul (2), după textul „prevăzute la art.17,” se completează cu textul „prezentînd probe care confirmă imposibilitatea anexării lor.”;

alineatul (3) se exclude.

13. Articolul 23:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În perioada de observație, organele de conducere ale debitorului pot să continue activitățile curente ale debitorului și să efectueze plăți către creditorii cunoscuți, în cursul obișnuit al activității, sub supravegherea administratorului provizoriu, dacă nu i s-a ridicat dreptul de administrare. Dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare, activitățile curente și plățile în numele debitorului vor fi efectuate de către administratorul provizoriu.”

14. Articolul 24:

alineatul (2):

la litera a), textul „și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu;” se exclude;

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) la cererea motivată a creditorilor sau administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune ridicarea debitorului dreptului de administrare, constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea”;

alineatul (5) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „Prin derogare, curgerea dobânzilor la creanțele garantate va continua, cu respectarea prevederilor art.50 alin.(2) și art.81 alin.(5).”

15. La articolul 25:

alineatul (1) se abrogă;

se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

„(5¹) Supravegherea exercitata de administratorul provizoriu în conformitate cu prevederile art.23 alin.(1) și ale prezentului articol, în situația în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activității debitorului și avizarea prealabilă, după verificarea oportunității, a următoarelor operațiuni:

- a) plățile din conturi bancare și din casieria debitorului, care vor fi avizate fiecare în parte sau prin instrucțiuni generale cu privire la efectuarea plăților;
- b) încheierea contractelor noi sau modificarea condițiilor celor încheiate;
- c) renunțarea la acțiuni, recunoașterea acțiunii sau încheierea tranzacției în litigiile cu participarea debitorului;
- d) stingerea a creanțelor altfel decât prin executare;
- e) reducerea numărului sau a statelor de personal, modificarea contractului colectiv de muncă.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În baza cererii și a condițiilor indicate la alin. (2), instanța de insolabilitate este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului organelor de conducere a debitorului de a administra debitorul. Atunci când dreptul de administrare a fost ridicat parțial, instanța de insolabilitate va indica expres drepturile și atribuțiile care au fost ridicate și deci vor putea fi exercitate în continuare în numele debitorului numai de către administratorul provizoriu.”

16. Articolul 26:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Prin încheierea de admitere a cererii introductive spre examinare, instanța de insolvență dispune administratorului provizoriu să notifice imediat despre aplicarea măsurilor de asigurare toate registrele publice, inclusiv registrul fiscal de stat, registrul de stat al persoanelor juridice și registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, registrul bunurilor imobile, registrul garanțiilor reale mobiliare, depozitarul central sau societatea de registru (dacă este cunoscută) care ține registrul deținătorilor valorilor mobiliare a debitorului societate pe acțiuni, băncile, autoritățile vamale, oficiile poștale, stațiile de cale ferată, depozitele portuare și vamale, alte locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul își are sediul ori filiale sau reprezentanțe, pentru a sista orice operațiune cu bunurile acestuia, cerându-le lor să îi predea corespondența debitorului și orice alte comunicări sosite pe adresa lui.”;

la alineatul (2), cuvântul „lucrătoare” se exclude.

17. La articolul 27:

alineatul (2) se abrogă;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3) nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege. Administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.”

18. La articolul 28, alineatul (2) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„În referință debitorul poate răsturna prezumția incapacității de plată, prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată pînă la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare cu o obligație într-un quantum egal sau mai mare.”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă debitorul nu contestă prin referință, în termenul prevăzut la alin.(2), că este în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și restructura activitatea, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea referinței, instanța de insolvență adoptă din oficiu o hotărîre de intentare a procedurii de insolvență, obligîndu-l să prezinte un plan al procedurii de restructurare.”;

la alineatul (6), cuvintele „creditorului inițial” se substituie cu cuvîntul „introductive”;

alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Obiecțiile creditorilor care se opun intentării procesului de insolvabilitate vor fi soluționate de instanța de insolvabilitate odată cu examinarea raportului administratorului provizoriu într-o ședință publică, prin hotărâre de intentare a procesului de insolvabilitate sau de deschidere a procedurii simplificate a falimentului, sau de respingere a cererii introductive.”

19. La articolul 30 alineatul (4), litera c) se exclude.

20. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 33.** Mijloace de apărare a debitorului

La cererea debitorului, persoana care depune în mod intenționat, fără existența unui temei de insolvabilitate, cerere de intentare a procesului de insolvabilitate contra debitorului poate fi obligată la plata despăgubirilor.”

21. La articolul 35, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Dispozitivul hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate va conține datele prevăzute la art.34 alin.(4) și (5) și se remite spre publicare de către administrator în termen de 2 zile lucrătoare din data adoptării, conform art.7.”

22. La articolul 37, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate poate fi atacată cu recurs de către debitor, cu excepția cazului prevăzut la art.21 alin.(6), sau de către orice creditor care are un interes legitim.”

23. Articolul 43 alineatul (2):

subpunctele 2) și 3) vor avea următorul cuprins:

„2) creanțele salariale față de angajați, cu excepția persoanelor indicate la art.247, și remunerația datorată pentru operele de serviciu create;

3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat intern și externe acordate de Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioane contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național”;

la subpunctul 6):

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor”;

litera d) va avea următorul cuprins:

„d) creanțele rezultate din împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate”.

24. Alineatul unic din articolul 44 se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „Cesionarul va solicita, în termen de 5 zile de la cesiune, ca

administratorul să documenteze subrogarea în drepturi, iar administratorul va înscrie creditorul cesionar în tabelul creanțelor în termen de 5 zile de la primirea solicitării, cu informarea ulterioară a instanței de insolvență, fără întârzieri nejustificate.”

25. Articolul 48:

alineatele (1)-(3) vor avea următorul cuprins:

„(1) Proprietarul bunului care se află în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvenței/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

(2) Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea indicată la alin. (1) dreptul în a cărui bază cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței.

(3) În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, va stabili dacă bunurile sînt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se împarte o moștenire, instanța va mai stabili datoriile transmise prin moștenire, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile moștenirii.”;

la alineatul (4), cuvintele „masei debitoare” se substituie cu cuvîntul „bunurilor”, iar cuvintele „separarea sau” și „separării sau a” se exclud;

articolul se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins:

„(10) Încheierile instanței de insolvență emise potrivit alin.(3) și (4) pot fi atacate cu recurs de partea interesată.”

26. Se completează cu articolul 48¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 48¹. Separarea bunurilor imobile construite în baza contractelor de investire în construcția de locuințe sau în baza contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construire

(1) Cumpărătorul care are încheiat cu debitorul un contract de investire în construcția de locuințe sau contract de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construire are opțiunea:

a) să ceară separarea din masa debitoare a bunului imobil care a fost înregistrat cu titlu de bun viitor, în cazul în care a fost executată cel puțin structura de rezistență a clădirii în care se află bunul imobil (incluzînd fundația, pereții structurali și despărțitori și acoperișul); sau

b) să participe în procesul de insolvență, în calitate de creditor, având opțiunea de a cere executarea contractului, inclusiv în condițiile planului procedurii de restructurare, sau să declare rezoluțiunea contractului.

(2) În cazul în care cumpărătorul a cerut separarea, conform dispozițiilor alin.(1) lit. a), administratorul insolvenței este obligat să semneze actul de predare-primire a bunului imobil în starea în care se află sub rezerva plății de către cumpărător a sumelor datorate conform contractului, proporțional etapelor executate a lucrărilor de construire. La rîndul său, cumpărătorul are dreptul la restituirea sumelor plătite în temeiul contractului, care depășesc această proporție.

(3) Administratorul insolvenței poate refuza separarea bunului din masa debitoare dacă consideră, ca urmare a analizei situației economice a debitorului, că există o posibilitate reală de finalizare a construcției și transmitere către cumpărători a bunurilor imobile, prin aplicarea procedurii de restructurare. În acest caz, administratorul insolvenței este obligat să propună un plan al procedurii de restructurare în condițiile art.188. Dacă adunarea creditorilor nu va accepta planul propus de administratorul insolvenței, acesta va da curs imediat cererilor de separare și va semna actele de predare-primire a bunurilor imobile, în condițiile alin.(2).

(4) În cazul în care administratorul insolvenței nu semnează actul de predare-primire a bunului în termen de 10 zile de la primirea cererii prevăzute la alin.(2) sau, după caz, de la ținerea adunării creditorilor prevăzute la alin.(3), instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, va decide cu privire la separarea și transmiterea bunurilor imobile în proprietatea cumpărătorului.

(5) Dispozițiile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător oricăror alte contracte, indiferent de denumire, prin care unei persoane i se promite sau i se rezervă un bun imobil în schimbul unei contraprestații.”

27. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 50. Creditorii garantați**

(1) Creditorii cu drept de gaj convențional sau legal asupra unui bun din masa debitoare sînt îndreptățiți la satisfacerea priorității a creanțelor garantate din contul bunului gajat.

(2) Creanțele creditorilor garantați sînt considerate drept creanțe garantate doar în limita valorii garanțiilor, stabilite prin evaluare potrivit art.108 alin.(5). Creanțele care excedă această valoare sînt creanțe chirografare.

(3) Prevederea alin. (1) se aplică și:

a) creditorului care are un drept de retenție a bunului;

b) vînzătorului care este garantat cu rezerva dreptului de proprietate (rezerva proprietății), dacă nu a exercitat dreptul de rezoluțiune a contractului de vînzare-cumpărare;

c) creanțelor cumpărătorului persoană fizică, rezultate din contracte de investire în construcția locuinței sau din contracte de vînzare-cumpărare a bunului imobil în construire cu destinație locativă, cu excepția creanțelor de restituire a sumelor în temeiul art. 48¹ alin. (2).

(4) Rangul de prioritate între creanțele prevăzute la alin.(1)-(3) este determinat de momentul înregistrării garanției reale, rezervei proprietății sau contractului de investire, cu excepțiile prevăzute de lege.”

(5) În cazul în care debitorul este terț garant (gajist sau ipotecar), creditorul gajist va putea exercita doar drepturile creditorului garantat prevăzute de art.81, 130-132 și 184 de a continua urmărirea bunurilor grevate cu garanții. Orice referire în articolele 81, 130-132 și 184 la creditorii garantați include și creditorii gajisti la care face referire prezentul alineat.”

28. Articolul 52:

alineatul (2) litera c) va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile rezultate din contractele de credit și împrumut financiar sau comercial, încheiate după intentarea procesului de insolvență (finanțări post-intentare);”

la alineatul (3), cuvântul „consecutivă” se substituie cu cuvântul „succesivă”;

articolul se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Pentru garantarea obligațiilor rezultate din contractele încheiate conform alin. (2) lit. c), administratorul insolvenței poate greva cu gaj de rangul întâi bunurile libere de garanții, inclusiv bunurile nou-achiziționate și bunurile recuperate ca efect al anulării actelor juridice potrivit art.104 și 105, sau greva cu gaj de rang inferior bunurile grevate cu garanții. Garanțiile obligațiilor rezultate din contractele încheiate conform alin. (2) lit. c) nu pot avea grad de prioritate superior celor deja existente, decât dacă creditorii garantați cu gaj de rang superior acceptă cedarea rangului de prioritate.”

29. La articolul 53 alin.(1), a doua propoziție se exclude.

30. Articolul 55:

alineatul (2) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„Adunarea creditorilor nu poate fi convocată pentru zilele de sâmbătă și duminică, precum și zilele de sărbătoare nelucrătoare.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Informația despre data, ora, locul și ordinea de zi a primei adunări a creditorilor se expediază fiecărui creditor sau reprezentantului său legal sub formă de aviz, împreună cu buletinul de vot, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Informația despre convocarea următoarelor adunări ale creditorilor se publică în modul stabilit la art.6, în cel mult 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Perioada dintre data expedierii avizului sau a publicării informației despre convocarea adunării creditorilor și data convocării nu trebuie să depășească 15 zile și nu trebuie să fie mai mică de 7 zile.”;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În cererea de convocare a adunării creditorilor vor fi formulate chestiunile ce urmează a fi incluse în ordinea de zi a adunării și va fi semnată de persoanele care cer convocarea. În termen de 5 zile de la data primirii cererii de convocare, administratorul insolvenței/lichidatorul este obligat să adopte o hotărâre privind convocarea adunării creditorilor și să informeze creditorii despre convocarea acesteia sau despre hotărârea privind refuzul de a o convoca, dacă cererea nu corespunde cerințelor prezentului alineat. În termen de 3 zile de la data adoptării, hotărârea va fi expediată persoanelor care cer convocarea. Dacă, în termenul prevăzut, administratorul insolvenței/lichidatorul nu a emis nicio decizie, persoanele care au depus cererea de convocare sînt în drept să convoace singuri, pe cont propriu, adunarea creditorilor în modul stabilit de prezenta lege. Refuzul administratorului insolvenței/lichidatorului de a convoca adunarea creditorilor poate fi contestat în instanța de insolvență. Dacă adunarea creditorilor declară întemeiată convocarea adunării, cheltuielile aferente ei se compensează din contul masei debitoare, iar dacă este neîntemeiată, cheltuielile se suportă de persoana care a convocat adunarea.”

31. La articolul 56:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Buletinul de vot prin care se exprimă votul prin corespondență se semnează de creditor sau reprezentantul lui și se comunică, prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii lui, pînă în ziua stabilită pentru exprimarea votului, administratorului insolvenței/lichidatorului sau persoanei care a convocat adunarea.”;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Persoana care a convocat adunarea creditorilor este obligată să întocmească o listă a creditorilor cu drept de vot conform datelor din ultimul tabel consolidat de creanțe validate. Data la care se întocmește lista creditorilor cu drept de vot nu poate preceda data adoptării hotărîrii de convocare a adunării.”;

alineatul (8) se abrogă.

32. Articolul 57:

la alineatul (1), propoziția a doua se completează cu textul „care dețin garanții reale asupra acestor bunuri”, iar propoziția a treia se exclude;

la alineatul (3) litera b), textul „la alin.(2)” se substituie cu textul „la alin.(1)”.

33. La articolul 60, alineatul (1) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„Comitetul creditorilor, instituit de către instanța de judecată, nu are dreptul să aprobe încheierea actelor de proporții prevăzute la art.69.”

34. La articolul 63, alineatele (8) și (9) vor avea următorul cuprins:

„(8) Una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu, administrator al insolvenței sau lichidator.

(9) Înainte de acceptarea desemnării în funcția de administrator al insolvenței în procedura de restructurare sau lichidator în procedura falimentului la al unsprezecelea și la oricare dintre următorii debitori, persoana propusă va comunica comitetului creditorilor sau, după caz, adunării creditorilor numărul exact al debitorilor în care aceasta este administrator sau lichidator. Urmare a înștiințării, comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor poate alege între a desemna administratorul/lichidatorul propus sau a propune instanței de insolvență să numească un alt administrator/lichidator.”

35. Articolul 64 se abrogă.

36. La articolul 66 alineatul (1) se completează cu literele l¹–l³), cu următorul cuprins:

„l¹) obținerea de finanțări postintertare noi pentru continuarea activității debitorului sau menținerea valorii bunurilor din masa debitoare și, în acest scop, încheierea contractelor de credit, împrumut financiar sau comercial, precum și contractelor de constituire a garanțiilor;

l²) inițierea proceselor judiciare privind urmărirea datoriilor, încasarea prejudiciului și anularea actelor juridice în temeiul prezentei legi și altor acte legislative;

l³) certificarea actelor aferente procesului de insolvență;”

37. La articolul 67 alineatul (1), ultima propoziție se completează cu textul:

„și/sau alte măsuri potrivit Legii nr.161/2014 cu privire la administratorii autorizați.”

38. Articolul 68:

la alineatul (8), cuvintele „instituțiile financiare” se substituie prin cuvintele „băncile și alți prestatori de servicii de plată”;

alineatul (11) va avea următorul cuprins:

„(11) Administratorul/lichidatorul este obligat să deschidă conturi curente speciale (conturi de acumulare), în care se înscriu sumele provenite din procedurile de insolvență. Mijloacele bănești din conturile de acumulare nu pot fi urmărite în baza pretențiilor înaintate de creditorii administratorului/lichidatorului, iar operațiunile în aceste conturi nu pot fi sistate.

39. La articolul 69, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Actul de proporții efectuat de administratorul insolvenței/lichidator reprezintă un act juridic sau câteva acte juridice legate

reciproc, încheiate direct sau indirect, privind obținerea de finanțări post-intentare cu sau fără grevarea bunurilor din masa debitoare, sau alte tranzacții asupra bunurilor a căror valoare reprezintă peste 10% din valoarea totală a masei debitoare, conform ultimului raport de evaluare, iar în lipsa acestuia, conform ultimului raport financiar.”

40. Articolul 70:

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor pot decide reducerea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos decât coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate.”

la alineatul (7), textul „și/sau din suma creanțelor stinse prin compensare, cu transmiterea în natură în contul datoriei a bunurilor din masa debitoare” se exclude

alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Cuantumul onorariului de succes și al compensației cheltuielilor ce urmează a fi plătite administratorului/lichidatorului se stabilește de comitetul creditorilor sau de adunarea creditorilor, după caz, prin negocieri.”

41. Articolul 71:

la alineatul (1):

textul „sau din oficiu” se exclude;

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) nu acționează cu diligență profesională sau nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau”;

litera e) va avea următorul cuprins:

„e) activitatea administratorului a fost suspendată sau a încetat în temeiul Legii cu privire la administratorii autorizați.”;

articolul se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Instanța de insolvabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din oficiu, în temeiurile prevăzute la alin.(1) lit. c)-e).”

42. La articolul 72, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) La cererea comitetului creditorilor, adunării creditorilor sau oricărui creditor, administratorului/lichidatorului le va prezenta explicații, informații sau rapoarte despre starea de lucruri, administrarea masei debitoare sau situația financiară a debitorului.”

43. La articolul 75, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Calcularea penalităților, dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art.81 alin.(5)) și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă.”

44. Articolul 80 se abrogă.

45. La articolul 81, alineatele (3)-(5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru creditorii garantați, interdicția de valorificare a bunurilor grevate cu garanții este valabilă pe parcursul a 180 de zile de la data intentării procedurii de insolvabilitate, cu excepția cazului în care debitorul intră în faliment, caz în care interdicția de valorificare încetează în ziua emiterii încheierii de intentare a procedurii falimentului, conform art.115. În cazul inițierii procedurii de restructurare a debitorului, interdicția de executare silită a bunurilor grevate cu garanții se prelungește pe perioada moratoriului conform art.184.

(4) Creditorii garantați sînt în drept să procedeze la urmărirea silită a bunurilor grevate cu garanții înaintea expirării termenului de 180 de zile doar în baza unei încheieri a instanței de insolvabilitate, emisă la cererea creditorului garantat:

a) în cazul în care acesta dovedește că suportă pierderi prin diminuarea valorii bunului grevat cu garanție (inclusiv în cazul bunurilor perisabile) și că nu există posibilitate reală de compensare a pierderii valorii bunului în cadrul procedurii de insolvabilitate;

b) în cazul în care bunul grevat nu este esențial pentru restructurarea cu succes a debitorului ori vînzarea afacerii debitorului; sau

c) în cazul neconfirmării planului procedurii de restructurare a debitorului potrivit art.202 și 205.

(5) În cursul perioadei indicate la alin.(3), creditorii garantați au dreptul la calcularea dobînzii aferente părții garantate din creanțe, stabilită potrivit art.50 alin.(2). Dobînda calculată va fi adăugată la suma validată a creanței garantate.”

46. La articolul 82, alineatul (3) se abrogă.

47. Articolul 89 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 89.** Dreptul de opțiune al administratorului/lichidatorului

(1) Dacă la momentul intentării procedurii de insolvabilitate un contract bilateral nu este executat în totalitate de către debitor sau de cealaltă parte, administratorul/lichidatorul este în drept să îl execute în locul debitorului ori să ceară celeilalte părți executarea lui, atunci cînd consideră că executarea este în interesul masei debitoare. Dacă debitorul nu-și execută obligațiile rezultate din contractul pe care administratorul/lichidatorul intenționează să-l execute, încălcarea va trebui remediată și cealaltă parte va fi repusă în situația anterioară încălcării.

(2) Administratorul/lichidatorul poate refuza executarea contractului dacă consideră că este prea oneros sau ar periclita restructurarea cu succes a

debitorului. În acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor chirografar, poate înainta o creanță care rezultă din neexecutare. Dacă cealaltă parte cere administratorului să își exercite dreptul de opțiune, acesta trebuie să declare neîntârziat, dar nu mai târziu de 10 zile de la primirea notificării, dacă va cere sau nu executarea. În cazul în care omite să ceară în termen executarea contractului, administratorul/lichidatorul nu va putea ulterior să insiste asupra executării lui.

(3) Este nulă orice clauză contractuală care permite încetarea contractului în cazul intentării procesului de insolvență a debitorului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Aceste clauze contractuale vor fi declarate nule de către instanța de insolvență la cererea administratorului/lichidatorului.”

48. Articolul 90 se abrogă.

49. La articolul 91, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„(1) Contractele de locațiune sau de arendă în care debitorul este locatar sau arendaș pot fi reziliate de către administrator/lichidator fără a se ține seama de termenul pentru care au fost încheiate, ci doar de termenul legal pentru reziliere în condițiile art.89.

(2) Dacă administratorul/lichidatorul înstrăinează un bun imobil pe care debitorul îl dădea în locațiune sau în arendă, iar dobânditorul ia locul debitorului în raporturile de locațiune și de arendă, dobânditorul poate rezilia contractele de locațiune și de arendă, ținând cont de termenul legal de reziliere.”

50. Articolul 96 se abrogă.

51. Articolul 104 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 104.** Anularea unor acte juridice

(1) Pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvență, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvență acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării următoarelor acte juridice:

a) orice act juridic încheiat de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor;

b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații cu titlu gratuit din partea debitorului făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția asumării unor obligații morale sau actelor pentru binele public (de sponsorizare), în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său;

c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;

e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadență;

f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 6 luni anterioare înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art. 105;

g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

(2) Hotărîrea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin.(1) poate fi atacată cu recurs de participanții la proces.

(3) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolvență autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolvență.

(4) Nu pot fi anulate transferurile de bunuri indicate la alin.(1) care au fost făcute prin licitații publice, concursuri și alte selecții competitive, desfășurate cu respectarea regulilor aplicabile, sau atunci cînd cealaltă parte a acționat cu bună-credință.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică contractelor de garanție financiară, precum și punerii la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unor asemenea contracte, sub rezerva aplicării prevederilor Legii nr. 184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară.”

52. Articolul 105 va avea următorul cuprins:

„Articolul 105. Anularea unor acte juridice încheiate cu persoanele afiliate

(1) Pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvență, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvență acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării tranzacțiilor încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, dacă acestea sînt în dauna intereselor creditorilor, cu următoarele persoane:

a) cu un asociat în comandită sau cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci cînd debitorul este societate în comandită sau societate în nume colectiv;

b) cu un asociat (acționar) care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci când debitorul este societate pe acțiuni sau societate cu răspundere limitată;

c) cu o persoană care se încadrează în prevederile art.247 alin.(1);

d) cu un coproprietar – asupra unui bun comun indivizibil;

e) cu administratorul provizoriu, administratorul sau lichidatorul;

f) cu soțul, rudele și afiii de gradul întâi și doi ale persoanei fizice care cade sub incidența lit.a)-e), cu soțul acestor rude și afini;

g) cu persoana juridică în care persoana fizică care cad sub incidența lit.a)-e) și/sau persoanele afiliate acesteia dețin mai mult de 20% din capitalul social sau drepturile de vot sau sînt membri ai organului de conducere.

(2) Actele juridice menționate la alin.(1) sînt prezumate, pînă la proba contrară, a fi în dauna intereselor creditorilor.

(3) Hotărîrea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin.(1) poate fi atacată cu recurs de participanții la proces.

(4) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolvabilitate autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolvabilitate.”

53. Articolul 108:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul insolvabilității/lichidatorul trebuie să întocmească un inventar al tuturor bunurilor corporale și incorporale care aparțin masei debitoare.”

la alineatul (4), propoziția întâi se completează cu următorul text: „ , inclusiv din surse cu acces public și prin alte mijloace disponibile.”;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În inventar trebuie să fie descrise toate bunurile identificate ale debitorului și să se indice valoarea contabilă a fiecărui bun la data inventarierii, dacă este accesibilă. Pentru determinarea valorii de piață a bunurilor, administratorul insolvabilității/lichidatorul va angaja, pe cheltuiala debitorului, o întreprindere de evaluare.”

se completează cu alineatele (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) Administratorul insolvabilității/lichidatorul sau oricare creditor poate formula obiecții împotriva raportului de evaluare, în termen de 5 zile de la data notificării în modul prevăzut la art.6. Instanța de insolvabilitate va obliga evaluatorul să răspundă obiecțiilor formulate, stabilind termenul pentru răspuns. Instanța va examina obiecțiile și răspunsurile, dacă au fost prezentate în termen, cu citarea contestatarului și a administratorului insolvabilității/lichidatorul.

(5²) Pentru motive temeinice, instanța de insolvabilitate poate dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări, după care instanța va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.”

54. La articolul 109, alineatul (5) se exclude.

55. La articolul 114, alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul în care adunarea creditorilor de raportare hotărăște restructurarea debitorului, hotărârea se confirmă în cel mult 5 zile de către instanța de insolvabilitate, care, prin încheiere motivată, dispune intentarea procedurii de restructurare și stabilește un termen, de cel mult 30 de zile de la emiterea încheierii, de propunere a planului procedurii de restructurare. Instanța de insolvabilitate poate prelungi acest termen o singură dată, pentru cel mult 30 de zile.”

56. Articolul 117 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 117.** Valorificarea și lichidarea masei debitoare

(1) După intentarea procedurii falimentului, lichidatorul valorifică și/sau lichidează neîntârziat, în condiții cât mai avantajoase și în timpul cel mai potrivit, masa debitoare numai cu acordul expres al comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, după caz. Termenul de valorificare și/sau de lichidare a masei debitoare nu va depăși 2 ani de la intentarea procedurii falimentului.

(2) În cazul în care, în perioada indicată la alin.(1), valorifică și/sau lichidează masa debitoare fără acordul expres al adunării creditorilor sau al comitetului creditorilor, lichidatorul răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat prin înstrăinarea necoordonată a masei debitoare.

(3) Dacă, după expirarea termenului indicat la alin.(1), se constată masă debitoare nevalorificată, aceasta va fi vîndută neîntârziat de către lichidator la licitație cu reducere în condițiile art.120.

(4) Prețul inițial de vînzare a bunurilor din masa debitoare și modul de vînzare se stabilesc la adunarea creditorilor sau la comitetul creditorilor, la propunerea lichidatorului, în baza raportului de evaluare prevăzut la art.108 alin.(5), și nu poate fi mai mic de valoarea de piață.

(5) Dacă comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor nu s-a expus sau nu aprobă propunerea de valorificare a masei debitoare înaintată de lichidator în termen de 15 zile de la data prezentării propunerii, lichidatorul este în drept să se adreseze instanței de insolvabilitate pentru confirmarea acestor propuneri. În acest caz, odată cu aprobarea propunerii lichidatorului, valorificarea masei debitoare se face sub controlul instanței de insolvabilitate. Încheierea judecătorească de refuz al confirmării modului, termenelor, prețului și condițiilor de valorificare a masei debitoare poate fi contestată cu recurs.

(6) În temeiul hotărîrii comitetului creditorilor sau adunării creditorilor, bunurile pot fi vîndute de către lichidator în bloc, ca ansamblu în stare de funcționare, sau individual. Lichidatorul va organiza și va desfășura licitații, concursuri sau va antrena în acest scop organizații specializate, cu achitarea

serviciilor din contul debitorului. Bunurile nevândute la prima licitație se expun repetat la licitație, la prețuri mai mici, aprobate de adunarea creditorilor sau de comitetul creditorilor. Dacă la licitația repetată nu au fost adjudecate, bunurile se vînd la licitație cu reducere, potrivit prevederilor art.120.

(7) În cazul în care asupra bunului expus spre vînzare există un drept de preemțiune, acesta se va vinde prin negocieri directe conform legislației civile, cu respectarea dreptului de preemțiune al titularului. În cazul în care titularul dreptului de preemțiune refuză să procure în mod prioritar bunul din masa debitoare, lichidatorul îl poate vinde la licitație cu strigare sau prin concurs la un preț care să nu fie mai mic decît cel oferit titularului dreptului de preemțiune.

(8) Anunțul licitației sau al concursului se publică în mod obligatoriu în modul prevăzut la art.6. Oferta publică de vînzare a masei debitoare este irevocabilă în perioada indicată în anunțul licitației sau al concursului, care nu poate depăși 180 de zile din data publicării.

(9) Prin derogare de la dispozițiile alin.(8), în cazul în care vînzarea se face cu un bun a cărui valoare nu depășește 10000 de lei sau în cazul în care bunul este în pericol de pieire, degradare, alterare ori depreciere, oricare ar fi valoarea lui, administratorul insolvenței/lichidatorul poate să restrîngă formalitățile de publicitate la afișarea anunțului despre vînzare la locul licitației, al concursului sau al negocierii directe, la sediul primăriei de la locul de vînzare a bunului și la sediul instanței de insolvență, să scurteze termenul de înștiințare în măsura în care ar fi suficient pentru informarea celor interesați.

(10) Cu acordul comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, lichidatorul poate vinde bunurile a căror valoare individuală este de pînă la 10000 de lei (cu excepția imobilului sau a valorilor mobiliare) fără a organiza licitații sau concursuri, prin negocieri directe în bază de contract de vînzare-cumpărare sau prin organizații comerciale conform regulilor comerțului de consignație, aprobate de Guvern.

(11) În perioada lichidării masei debitoare, lichidatorul poate valorifica bunurile în bază de concurs, prin transferul lor în gestiune, arendă, locațiune, uzufruct, administrare fiduciară și sub alte forme de transmitere a drepturilor de folosință și/sau de posesiune asupra lor.

(12) Bunurile înstrăinate de administratorul insolvenței/lichidator în exercițiul atribuțiilor sînt libere, în temeiul prezentei legi, de orice grevare, precum ipotecă, garanție reală mobilă, rezervă a proprietății sau alt drept de retenție de orice fel, ori măsuri asigurătorii și conțin garanție contra evicțiunii.

(13) Bunul din masa debitoare neînscris în registrul public se vinde numai după ce administratorul insolvenței/lichidatorul îl înscrie, conform procedurii stabilite, în registrul public respectiv. Înregistrarea bunului se face în temeiul unei încheieri a instanței de insolvență, emisă în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii administratorului insolvenței/lichidatorului de constatare a faptului cu valoare juridică. Încheierea poate fi contestată de orice persoană interesată. În cazul în care bunul a fost vîndut înainte sau fără a fi înscris în registrul public, obligația înregistrării

și cheltuielile aferente, precum și riscul de constatare a lacunelor la precizarea datelor din registrul public trec în sarcina lichidatorului.

(14) Dacă suma obținută din vânzarea unei părți din masa debitoare este suficientă pentru satisfacerea integrală a creanțelor validate și pentru recuperarea cheltuielilor aferente procesului sau dacă debitorul ori terțul le-a achitat benevol, lichidatorul, în temeiul unei hotărâri a comitetului creditorilor sau adunării creditorilor, încetează să vîndă celelalte bunuri din masa debitoare.

(15) Nu sînt acceptate și vor fi excluse din procedurile de licitație, de concurs sau de negocieri directe persoanele fizice sau persoanele juridice care nu au respectat în mod repetat obligațiile consemnate în procesele-verbale și în contractele de vânzare-cumpărare pe care le-au încheiat anterior într-o astfel de procedură sau în alte proceduri similare.”

57. La articolul 118, alineatul (6) se completează cu textul „ , precum și rudele și afinii de gradul întâi și doi ale acestora și soții acestor rude și afini.”

58. Articolul 120:

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Reducerea prețului conform prevederilor alin.(2) va continua pînă se ajunge la un preț egal cu 50% din valoarea de piață stabilită în raportul de evaluare potrivit art.108 alin.(5). Cu acordul comitetului creditorilor sau, după caz, adunării creditorilor, lichidatorul poate reduce prețul și sub această limită, pentru a asigura valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare.”

59. La articolul 129 alineatul (3), cuvîntul „inventarul,” se exclude.

60. Articolul 132:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate și care sînt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma aceluși impozit.”;

la alineatul (2), cuvîntul „grad” se substituie cu cuvîntul „rang”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care suma obținută din valorificarea bunului grevat cu garanție nu este suficientă pentru plata în întregime a creanței garantate, creditorul garantat va avea, pentru diferență, o creanță chirografară, care va fi plătită în ordinea prevăzută la art.43.”;

alineatele (5)-(6) se abrogă.

61. La articolul 134 alineatul (3), textul „care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată” se exclude.

62. Articolul 135:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În termen de 15 zile de la data consolidării tabelului definitiv al creanțelor validate sau imediat după valorificarea masei debitoare în cazul în care aceasta există, lichidatorul prezintă instanței de insolvabilitate spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare și raportul final.”;

alineatul (6) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:
„Degrevarea de obligații a debitorului nu atrage degrevarea de obligații a fidejursorului, garantului gajist (ipotecar) sau a codebitorului.”

63. Articolul 142:

la alineatele (1) și (2), cuvintele „necontestate în termenele prevăzute de legi speciale” se exclud la ambele forme gramaticale;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili dacă creanța nu este contestată sau în litigiu, valoarea exactă conform actelor din care rezultă și a actelor contabile și prioritatea fiecărei creanțe.”

64. Articolul 144:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la instanța de insolvabilitate în termenul prevăzut la art.143 alin.(6). Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.”;

alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și pînă la încetarea procesului, administratorul/lichidatorul sau orice altă parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței, precum și în cazul descoperirii unor circumstanțe esențiale necunoscute pînă atunci. Contestația se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației. Odată cu depunerea contestației, administratorul/lichidatorul poate cere instanței de insolvabilitate să suspende dreptul de vot al creditorului, în partea creanței contestate, pînă la soluționarea

contestației. Dacă admite contestația, instanța de insolvență poate obliga la plata despăgubirilor creditorul care a înaintat cu rea-credință cererea de admitere a creanței.”

65. Articolul 147:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În urma examinării ofertei de executare, instanța de insolvență, prin încheiere, acceptă, executarea obligațiilor propuse de ofertant pentru debitor sau respinge oferta în cazul în care ofertantul a abandonat intenția de a satisface creanțele creditorilor validați sau creanțele masei.”;

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Încheierea de acceptare a executării obligațiilor sau de respingere a ofertei pot fi atacate cu recurs de orice parte interesată.”

66. La articolul 153 alineatul (3), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) creanțele garantate după rangul de prioritate, potrivit art.50 și art.132 alin.(2), în întregime.”

67. La articolul 181, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Degrevarea de obligații a debitorului nu atrage degrevarea de obligații a fidejutorului, garantului gajist (ipotecar) sau a codebitorului.”

68. Articolul 183 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Procedura de restructurare nu poate fi aplicată debitorilor care în ultimii 5 ani precedenți hotărârii de intentare a procedurii de insolvență au mai fost supuși unei proceduri de restructurare.”

69. Articolul 184:

alineatul (1) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„Creditorii garantați pot cere urmărirea silită a bunurilor grevate cu garanții în modul prevăzut la art.81 alin.(4).”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În perioada derulării procedurii de restructurare, calcularea dobânzilor aferente creanțelor garantate are loc în modul prevăzut la art.81 alin.(5).”

70. La articolul 186, alineatul (1) se abrogă.

71. Articolul 188:

alineatul (1) se completează cu litera d), cu următorul cuprins:

„d) adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor poate propune planul dacă debitorul sau administratorul nu au exercitat dreptul de a propune planul în termenele prevăzute la lit.a) sau, respectiv, lit.b).”;

la alineatul (5), a doua propoziție se exclude.

72. La articolul 190, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Executarea planului procedurii de restructurare nu va depăși 3 ani, calculați de la data confirmării. În cazuri excepționale, temeinic motivate, și cu condiția că debitorul a respectat planul de restructurare în primii 2 ani, durata restructurării poate fi prelungită prin hotărâre a adunării creditorilor o singură dată, pe un termen de pînă la 2 ani.”

73. La articolul 197 alineatul (1), literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) debitorului, dacă planul a fost depus de administrator/lichidator sau de comitetul creditorilor ori adunarea creditorilor;

c) administratorului/lichidatorului, dacă planul a fost depus de către debitor sau de comitetul creditorilor ori adunarea creditorilor.”

74. La articolul 199, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) După depunerea planului procedurii de restructurare, dar nu mai tîrziu de 5 zile de la data expirării termenului prevăzut pentru depunerea lui, persoana care a propus planul va publica, în conformitate cu art.6, un anunț privitor la convocarea adunării creditorilor de examinare și votare a planului.”

75. La articolul 201, alineatul (1) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „Creditorii ale căror drepturi nu sînt afectate de planul de reorganizare propus nu au dreptul la vot.”

76. Articolul 204:

la alineatul (1), cuvintele „creditori și debitor” se substituie cu cuvintele „adunarea creditorilor”;

la alineatul (4), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) planul a fost acceptat în condițiile articolelor 202 și 203”.

77. La articolul 208, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Creditorii conservă drepturile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor, garanților gajști și ipotecari și a fidejuserilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului procedurii de restructurare.”

78. La articolul 211 alineatul (3), a doua propoziție va avea următorul cuprins: „Prevederile art.25 alin.(5¹) se aplică în modul corespunzător.”

79. Articolele 218-220 vor avea următorul cuprins:

„**Articolul 218.** Dispoziții generale

(1) Prezenta secțiune se aplică debitorilor în dificultate financiară.

(2) Scopul procedurii accelerate de restructurare este salvagardarea debitorului în dificultate financiară pentru a-și continua activitatea, a păstra locurile de muncă și a stinge datoriile prin aplicarea unui plan.

Articolul 219. Depunerea notificării privind inițierea negocierilor cu creditorii

(1) Debitorul în dificultate financiară este în drept să depună în instanța de insolvabilitate o notificare privind faptul inițierii negocierilor cu creditorii a unui plan al procedurii accelerate de restructurare extrajudiciară și să ceară instanței de insolvabilitate suspendarea executărilor silite a bunurilor debitorului pe durata negocierilor pentru o perioadă de până la 2 luni. La notificare se anexează actele care confirmă că debitorul este în dificultate financiară și că neluarea unor măsuri de salvagardare ar duce în mod iremediabil la insolvabilitatea debitorului.

(2) Debitorul va depune notificarea de restructurare accelerată înainte de expirarea termenului prevăzut la art.14 alin.(3). În cazul depunerii în termen a notificării, debitorul este eliberat de obligația de a depune cerere introductivă potrivit art.14.

(3) Nu poate depune notificare de restructurare accelerată debitorul care, în ultimii 5 ani până la depunerea notificării, a fost supus unei astfel de proceduri sau care, la data depunerii notificării, se află în proces de insolvabilitate.

(4) Cererile introductive depuse de creditorii împotriva aceluiași debitor, depuse după ce notificarea prevăzută la alin.(1) a fost depusă, se restituie fără examinare.

(5) În notificare, debitorul poate cere instanței de insolvabilitate să desemneze un administrator provizoriu, propus de către debitor, cu scopul de a-l asista în negocierile cu creditorii.

(6) În cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, instanța de insolvabilitate verifică dacă cerințele de la alin. (1) sînt respectate și adoptă din oficiu o încheiere privind suspendarea executărilor silite și, după caz, desemnarea administratorului provizoriu.

(7) În perioada suspendării, indicată în încheierea instanței, debitorul va continua să exercite dreptul de administrare, îndreptîndu-și efortul la negocierea și aprobarea unui plan al procedurii accelerate de restructurare cu creditorii.

(8) În cazul în care la expirarea perioadei suspendării indicate în încheierea instanței negocierile cu creditorii au eșuat și nu a fost aprobat un plan al procedurii accelerate de restructurare, debitorul este obligat să depună cerere introductivă potrivit art.14, iar orice creditor are dreptul să depună cerere introductivă potrivit art.18.

Articolul 220. Intentarea procedurii accelerate de restructurare

(1) În cazul în care, în urma negocierilor extrajudiciare potrivit art.219, s-a agreat cu creditorii asupra unui plan al procedurii accelerate de restructurare, debitorul va depune în instanța de insolvabilitate o cerere introductivă de intentare a procedurii accelerate de restructurare. Cererea va conține datele prevăzute la art.16 și la ea se vor anexa:

- a) actele nominalizate la art.17;
- b) proiectul planului procedurii accelerate de restructurare, cu indicarea claselor de creditori care sînt afectate de plan;
- c) dovada faptului că clasele de creditori afectate de plan au acceptat planul în condițiile art.202 alin.(3);
- d) dovada faptului că creditorii care nu sînt afectați de plan sînt plătiți în cursul obișnuit al activității debitorului.

(2) Instanța de insolabilitate este obligată să admită cererea introductivă depusă în condițiile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi. Cererea introductivă întocmită cu încălcarea prevederilor alin.(1) se restituie fără examinare.

(3) În cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii introductive, instanța de insolabilitate adoptă din oficiu o încheiere despre admiterea ei și despre intentarea procedurii accelerate de restructurare a debitorului.

(4) Odată cu intentarea procedurii accelerate de restructurare, instanța de insolabilitate pune sub observație debitorul prin desemnarea unui administrator provizoriu (dacă acesta nu a fost desemnat potrivit art.219 alin.(5)), dispune aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute la art.24 și stabilește locul, data și ora ședinței de validare a mărimii creanțelor și adunării de votare a planului procedurii accelerate de restructurare. Art. 23-26 și art.27 alin.(1) se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei secțiuni.

(5) În decursul a 5 zile lucrătoare de la desemnare, administratorul provizoriu va notifica în scris tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor intentarea procedurii accelerate de restructurare și va publica, din contul debitorului, în modul stabilit la art.6, un aviz despre:

a) termenul-limită de depunere a referinței creditorilor la cererea introductivă de intentare a procedurii accelerate de restructurare, precum și termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor asupra patrimoniului debitorului, care vor fi de maximum 30 de zile de la data publicării avizului;

b) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului de creanțe, care nu va depăși 7 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit.a);

c) locul, data și ora ședinței de validare a creanțelor, care va avea loc în cel mult 7 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit.b);

d) locul, data și ora adunării creditorilor de votare a planului procedurii accelerate de restructurare, care va avea loc în cel mult 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit.c);

e) locul unde creditorii pot lua cunoștință de proiectul planului procedurii accelerate de restructurare.

(6) Pînă la adunarea creditorilor de votare a planului procedurii accelerate de restructurare, administratorul provizoriu este obligat să prezinte instanței de insolabilitate un raport despre posibilitatea reală de a menține, în totalitate sau parțial, întreprinderea debitorului și de aplicare a planului procedurii accelerate

de restructurare a debitorului ori, după caz, motivele care nu permit restructurarea debitorului, prevăzute la art.205.”

80. La articolul 222, alineatul (3) se abrogă.

81. La articolul 223 alineatul (2), propoziția întâi va avea următorul cuprins:

„Adunarea creditorilor se desfășoară în cel mult 3 zile lucrătoare de la data ședinței de validare a creanțelor.”

82. La articolul 224, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de insolabilitate va confirma planul procedurii accelerate de restructurare în cazul în care:

a) în raport cu creditorii afectați de plan sînt întrunite condițiile prevăzute la art.204 alin.(4), și

b) creditorii care nu sînt afectați de plan sînt plătiți în cursul obișnuit al activității debitorului și planul nu le afectează drepturile fără consimțămîntul lor.”

83. La articolul 225, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Efectele planului procedurii accelerate de restructurare, confirmat de judecată, sînt opozabile doar debitorului și creditorilor afectați de plan.”

84. La articolul 234 alineatul (1), cuvîntul „, , inventarul” se exclude.

85. Articolul 248:

alineatul (1):

textul „Dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului,” se exclude, iar după textul „la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului” se completează cu textul „a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim,”;

litera i) va avea următorul cuprins:

„i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolabilitatea debitorului.”;

alineatul (3) se abrogă;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolabilitate, dar nu mai tîrziu de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolabilitate.”

86. La articolul 250, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Registrul cauzelor de insolabilitate este ținut în conformitate cu prevederile Legii nr.71/2007 cu privire la registre. În registru se fac mențiuni despre fiecare cauză de insolabilitate examinată sau în curs de examinare, inclusiv.”

87. Articolul 251:

alineatul (1) devine alineat unic cu următorul cuprins:

„Orice persoană interesată are acces liber la datele din registrul cauzelor de insolabilitate și este în drept să obțină extrase din registru. În privința proceselor la care persoanele sînt participanți, extrasele în format electronic din registru, sînt obținute în mod gratuit.”;

alineatul (2) se abrogă.

88. La articolul 74 alineatul (4), articolul 108 alineatul (7) litera d) și articolul 148 alineatul (1), cuvintele „instituii financiare” la orice formă gramaticală se substituie prin cuvîntul „bănci” la forma gramaticală corespunzătoare, iar în tot textul legii, cuvîntul „calendaristice” se exclude.

Art. II. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă articolul 73 alineatele (1)-(4) din Legea insolabilității nr.632/2001.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul legii pentru modificarea și completarea Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012

Prezenta Notă informativă conține fundamentarea proiectului legii privind modificarea și completarea Legii insolvenței și este elaborată în conformitate cu prevederile art. 30 al Legii nr. 100 din 22.12.2017 privind actele normative.

I. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului și finalitățile urmărite prin implementarea noilor reglementări.

Cu toate că Legea insolvenței răspunde, în general, scopului stabilit de aceasta (stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului), totuși în cei 5 ani de aplicare a legii s-au reliefat următoarele probleme și necesități:

- interesele, uneori divergente, ale diferitor participanți (debitor, creditori, statul, etc.) nu întotdeauna sunt într-o balanță optimă; de exemplu, creditorii garantați invocă imposibilitatea recuperării eficace a creanțelor garantate, în timp ce debitorii pretind că creditorii nu sunt suficient motivați să opteze pentru restructurare, preferând lichidarea;
- nu există suficiente stimulente legale pentru a încuraja atragerea de către debitorul intrat în perioada de observație sau chiar în procedura de insolvență a unor împrumuturi care ar permite redresarea financiară a întreprinderii; ca efect rata de redresare a debitorilor, dar și de stingere a creanțelor, rămâne redusă;
- restructurarea rămâne o excepție, iar restructurarea accelerată nu cunoaște o aplicare practică; creditorii nu resimt beneficiile potențiale ale restructurării și cel mai des optează pentru lichidarea debitorului în procedură de faliment;
- sistemul de prevenție a debitorului de a încheia acte frauduloase în iminența insolvenței este puțin funcțional; ca efect rămân tranzacții dubioase încheiate în "perioada suspiciunii" (art.104-105) care nu pot fi anulate, reducând astfel masa debitoare și capacitatea de stingere a creanțelor;
- creația legislativă post-punere în aplicare a legii, inclusiv aprobarea Legii cu privire la administratorii autorizați nr.161 din 18.07.2014, a determinat colizii legale dintre normele legii și actelor legislative subsecvente;
- însăși în textul Legii insolvenței au fost identificate o serie de neconcordanțe (de ex. privind actele care trebuie anexate de creditor la cererea introductivă) sau reglementări străine cadrului juridic național (de ex. *ultimele alineate din art.132 sunt străine tradiției legale naționale*);
- dreptul la un recurs efectiv a fost în parte lezat, prin nereglementarea în lege a posibilității de a face recurs asupra unor hotărâri și încheieri importante, iar soluția adoptată ulterior (Curtea Supremă a Justiției a extins prin hotărâre explicativă cercul de acte judecătorești pasibile de recurs) riscă să instituie o creație legislativă judiciară, străină sistemului de drept național.

Aceste și alte disfuncționalități au fost identificate în cadrul mai multor inițiative de analiză *ex-post* a impactului de reglementare, cele mai productive fiind (i) Grupul de lucru largit, constituit în 2014 sub egida Ministerului Economiei, în care au

participat autorități publice (Banca Națională a Moldovei, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, Agenția Relații Funciare și Cadastru), instanțe de judecată (Curtea Supremă de Justiție, Curtea de Apel Chișinău), cât și mediul privat (Confederația Națională a Sindicatelor, Asociația Băncilor din Moldova, Asociația Lichidatorilor și Administratorilor din Moldova, avocați); și (ii) Raportul de respectare a standardelor și codurilor (ROSC), emis în decembrie 2014 de către Banca Mondială.

Probleme ale procesului de insolvență sunt evidențiate și în documente de politici (de ex. Strategia națională de dezvoltare Moldova 2020, aprobată prin Legea nr.166/2012, punctează asupra curenților exercitării dreptului de gaj în cazul insolvenței debitorului), iar îmbunătățirea procedurii de insolvență este o direcție strategică în cadrul Pilonului V al Strategiei de reformă a sectorului justiției, aprobată prin Legea nr.231/2011. Totodată, clasamentul Doing Business 2018 a depunctat Republica Moldova pentru lipsa posibilității creditorilor individuali de a solicita informații de la administratorul insolvenței.

Cu asistența specialiștilor Băncii Mondiale, au fost organizate întâlniri bilaterale și multilaterale cu participanții la raporturile juridice de insolvență (inclusiv judecători, asociații profesionale ale creditorilor și administratorilor), în care au fost dezbătute în prealabil aspectele-cheie ale reformei și soluțiile juridice posibile.

Prin Ordinul Ministrului Economiei și Infrastructurii nr.58 din 7 februarie 2018 în scopul îmbunătățirii cadrului legal privind insolvența pentru asigurarea unui proces accesibil, echitabil și eficient, bazat pe respectarea echilibrată a intereselor economice a debitorilor și creditorilor, precum și în scopul asigurării continuității acțiunilor de monitorizare a implementării Legii insolvenței nr.149 din 28.06.2012 a fost instituit un Grup de lucru. În cadrul Grupului de lucru au fost incluși reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Băncii Naționale din Moldova, Asociației Băncilor din Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Confederației Naționale a Sindicatelor, Uniunii Administratorilor Autorizați și alții. Astfel, constatăm că proiectul de lege este rezultatul activității Grupului de lucru.

II. Principalele prevederi, locul actului în sistemul legislației, elemente noi, efectul realizării.

Cele mai importante prevederi reformate se referă la următoarele:

1. Accesul creditorilor la procedura colectivă: pentru înlăturarea barierelor nejustificate, s-a precizat (art.20) că existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvență a debitorului este suficientă, fără ca creditorii să fie obligați a obține în prealabil hotărâri judecătorești irevocabile de încasare a datoriei. De altfel, practica judiciară generalizată deja a luat această cale, doar că neuniform.

2. Protecția debitorului: pentru a preveni cereri abuzive din partea creditorilor și insolvențe intenționate:

- prezumția incapacității de plată va opera doar dacă debitorul este în întârziere de plată mai mult de 30 de zile (practica internațională variază la acest capitol între 8 zile și 24 de săptămâni);

- în referința la cererea introductivă (art.28), debitorul va putea răsturna prezumția incapacității de plată, prin prezentarea probelor care să confirme că a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată până la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare;

- debitorul a fost echipat cu mijloace de apărare eficace, prin dreptul de a cere despăgubiri (art.33).

3. Protecția creditorilor garantați: creditorii care dețin un gaj sau ipotecă asupra bunurilor debitorului nu vor putea cere separarea bunului (art.48), dar vor beneficia de un regim mai adecvat de valorificare a bunurilor grevate, exprimat prin:

- posibilitatea exceptării de la moratoriu (art.81 și art.184) și continuarea valorificării garanțiilor, atunci când bunul grevat nu este esențial pentru restructurarea cu succes a debitorului ori pentru vânzarea afacerii debitorului (aplicabil și creditorilor care dețin doar drepturi reale, nu și creanțe, asupra debitorului);

- continuarea sporirii dobânzii aferente părții garantate din creanță (art.75);

- reguli clare de stabilire a rangului de prioritate cronologică în raport cu alți creditori asimilați prin lege celor garantați (art.50 alin.(3)).

În context, pentru transparență și echitate, valoarea garanțiilor reale în limita cărora creanțele se vor considera garantate va fi stabilită prin evaluare independentă (art.108 alin.(5)).

4. Protecția valorii masei debitoare: procedura de lichidare a masei debitoare în cadrul falimentului a fost îmbunătățită prin:

- asigurarea echității și transparenței, lichidatorul fiind obligat să obțină o evaluare independentă a bunurilor și să o aplice la expunerea bunilor spre vânzare, în licitația cu strigare sau, în caz de eșec, în licitațiile cu reducere;

- vânzarea bunurilor din masa debitoare la prețuri de piață, cu posibilitatea reducerii justificate și temperate a prețului;

- interzicerea vânzării către soții, rudele și afinii lichidatorului, organizatorului licitației sau judecătorilor instanței de insolvență.

5. Asigurarea unei cooperări productive între administratorul insolvenței sau lichidator, pe de o parte, și creditorii individuali sau organele creditorilor, pe de altă parte, prin:

- motivarea adecvată a administratorilor, în condițiile prevenirii abuzurilor din partea acestora (art.70), scop realizabil prin stabilirea prin negocieri a cuantumului onorariului (fix și de succes) și ajustarea acestuia în funcție de performanțe;

- posibilitatea contestării în instanță a refuzului administratorului de a convoca adunarea creditorilor (art.55);

- dezvăluirea adecvată de către administrator a numărului de întreprinderi debitoare în gestiune, înainte de a acceptarea mandatului (art.63);

- obligația administratorului de a prezenta informații nu doar organelor creditorilor, dar și creditorilor individuali (deficiență semnalată de ultimul raport Doing Business);

- dreptul de destituire al administratorului care nu acționează cu diligența profesională, fără alt temei (art.71).

6. Încurajarea finanțării post-intentare: obligațiile rezultate din contractele de credit și împrumut, încheiate după intentarea procesului de insolvență, sunt obligații ale masei (art.52), deci se satisfac cu prioritate față de alte creanțe, iar garanțiile acestor obligații au grad de prioritate inferior celor existente, decât dacă creditorii garantați acceptă schimbarea rangului de prioritate. Practica mondială recentă arată că fluidizarea împrumuturilor post-intentare este un factor determinant pentru continuarea activității debitorului, prevenirea falimentului și o recuperare mai bună a creanțelor.

7. Anularea unor acte juridice (art.104 și art.105): posibilitatea recuperării activelor debitorului prin anularea tranzacțiilor suspecte a fost îmbunătățită prin:

- clarificarea cercului de tranzacții care pot fi anulate, inclusiv tranzacții încheiate cu intenția de a împiedica, întârzia sau complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor;

- uniformizarea și reducerea perioadei "de suspiciune" pentru anularea tranzacțiilor frauduloase, preferențiale și subevaluate;

- extinderea cercului de persoane afiliate, tranzacțiile cu care pot fi anulate, pentru a preveni disimularea;

- oferirea dreptului de a înainta acțiune în anulare și creditorilor individuali.

8. Procedura accelerată de restructurare: debitorul care este în dificultate financiară poate preveni intrarea în insolvență, prin negocierea extra-judiciară, cu notificarea instanței de judecată, cu clasele de creditori afectați a unui potențial plan de restructurare (art.219). În cazul de reușită a negocierilor, planul va fi supus aprobării instanței de insolvență și implementat, iar în caz de eșec, debitorul va depune cerere introductivă în mod general.

9. Creșterea transparenței procedurilor de insolvență: după punerea în funcțiune a Registrului cauzelor de insolvență (proces care este pe rol), publicarea actelor în Monitorul Oficial va fi substituită cu publicarea în acest registru. Costurile procesului se vor reduce, iar accesul la datele publice va fi îmbunătățit.

10. Dreptul la un recurs efectiv: a fost fortificat, prin extinderea cercului de hotărâri și încheieri pasibile de recurs (ex. hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice, încheierea privind separarea bunului sau refuz în separare) sau a cercului de persoane care pot face recurs (ex. hotărârea de intentare poate fi atacată și de creditorii care s-au opus intentării). În ipoteza că instanțele de insolvență vor aplica corect cerința legală privind transmiterea către instanța de recurs doar a actelor care sunt relevante pentru examinarea recursului și nu a întregului dosar, protecția extinsă a dreptului la un recurs efectiv nu va tergiversa mersul procesului.

În sinteză, efectele scontate ale reglementărilor lor se rezumă la asigurarea redresării financiare a întreprinderilor viabile și eliminarea din piață a celor neviabile, maximizarea ratei de recuperare a creanțelor creditorilor garantați și chirografari, eficientizarea procedurilor de restructurare (inclusiv accelerată) și faliment (inclusiv simplificat) și, în ultimă instanță, fluidizarea circuitului financiar și accesului de finanțare.

III. Referințe la reglementările corespondente ale legislației comunitare și nivelul compatibilității proiectului legii cu reglementările în cauză.

Aquis-ul comunitar nu conține reglementări dedicate în domeniul insolvențării, acestea fiind de prerogativa legislațiilor naționale. *Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și Consiliului privind procedurile de insolvență* abordează aspecte precum jurisdicția, dreptul aplicabil, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de insolvență, coordonarea procedurilor de insolvență transfrontaliere, însă nu cere statelor membre să introducă anumite proceduri sau să se asigure că procedurile lor sunt eficace pentru promovarea restructurărilor prevenite. Respectiv, *Propunerea de Directivă a Parlamentului European și Consiliului 2016/0359 (COD) privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie* are drept scop introducerea de către toate statele membre a unei serii de principii esențiale prin care să asigure eficacitatea cadrului de restructurare preventivă și a cadrului pentru a doua șansă și măsuri prin care toate tipurile de proceduri de insolvență să devină mai eficiente, prin reducerea duratei și a costurilor conexe ale respectivelor proceduri și prin îmbunătățirea calității acestora.

La nivel mondial, documentul de referință pentru reforma reglementărilor în materie de insolvență este *Ghidul legislativ privind legea insolvențării*, elaborat de Comisia Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (UNCITRAL). Scopul declarat al acestui Ghid este de a asista statele în constituirea unui cadru juridic eficace și eficient pentru abordarea problemei dificultății financiare a debitorilor, iar intenția autorilor Ghidului este de a fi uzat în calitate de referință de către autoritățile naționale care elaborează reglementări legale noi sau le revizuiesc pe cele în vigoare. De rând cu Ghidul numit, alte repere importante pentru prezentul proiect de lege, sub aspect de analiză comparată, au servit legile statelor care recent au reformat procedurile colective, inclusiv legile României (2014, modificată) și Germaniei (1999, modificată).

Modificările și completările propuse la Legea insolvențării prin prezentul proiect de lege nu implică cheltuieli financiare din bugetul public național.

În virtutea prevederilor art. 32 din Legea nr.100/2017 proiectul legii pentru modificarea și completarea Legii insolvențării, însoțit de prezenta Notă informativă, se transmite spre avizare autorităților publice interesate și se supune consultării publice.

Secretar de Stat

Vitalie IURCU